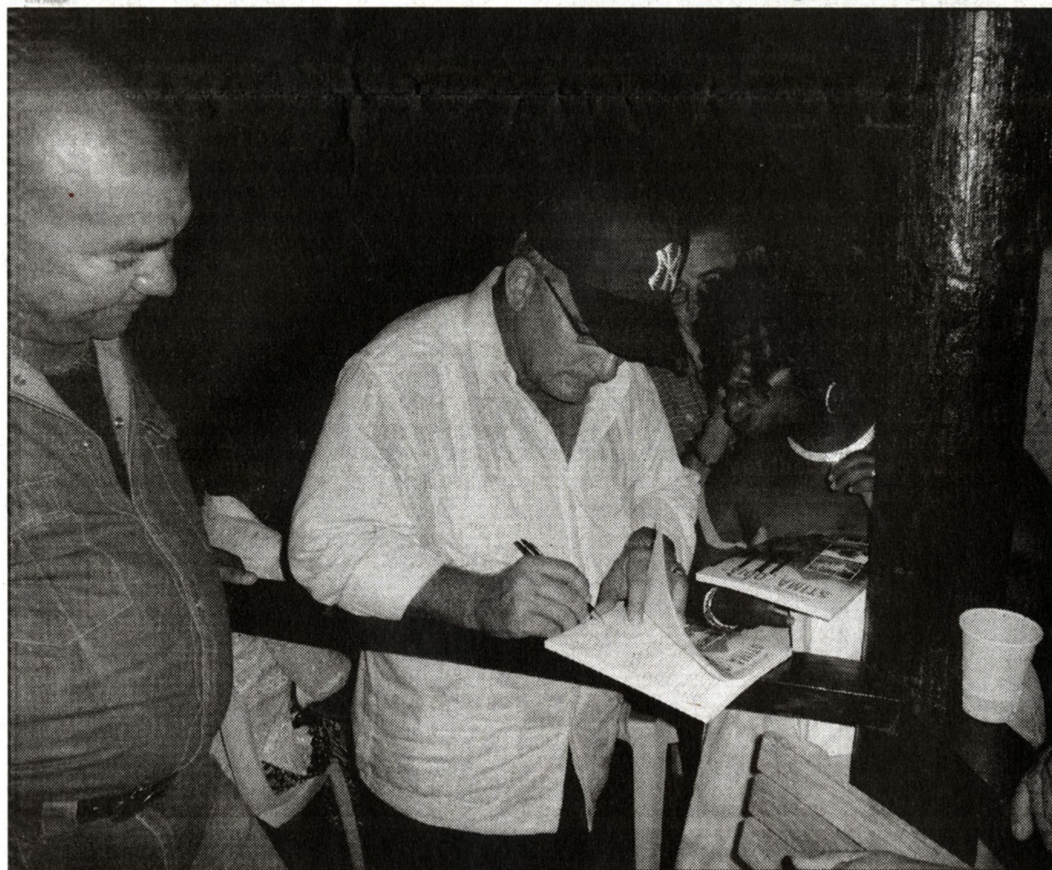
Booshi Wever doet boekje open

Booshi Wever tekent exemplaren van zijn boek.

ORANJESTAD — Tijdens een speciale dienst in de Cristo Rey kerk in Brazil werd de biografie *'Stima of Odia'* ('Geliefd of gehaat') van parlementariër Candelario 'Booshi' Wever (MEP) gepresenteerd en gezegend. Tijdens de ceremonie namen zijn zoon Inti, de Curaçaose politicus Erol Cova, collega ex-minister Marisol Lopez-Tromp en de schrijfster van het boek, Lelicia Tromp het woord.

door onze verslaggever
Ariën Rasmijn

Booshi zelf sloot af met onder meer de mededeling dat heb boek meerdere malen werd uitgesteld en dat hij het maar moet doen met het gegeven dat het na de verkiezingen, aan het – hij zegt zelf voorlopige – eind van zijn teneur als minister verschijnt. Na de goedbezochte ceremonie waarin naast het boek ook Wever zelf samen met zijn gezin met wijwater werd besprenkeld verhuisde het feest naar zijn woning in hartje Brazil. Daar trok Booshi Wever zijn lichtgevende Yankees-pet aan en tekende hij in het bijzijn van een grote hoeveelheid kopstukken van zijn partij aan exemplaren.

Het boek zelf is vlot en vaak ook grappig geschreven door Lelicia Tromp. In snelle vaart gaan we door de jonge jaren van de politicus. Er wordt kort verteld over de dood van zijn moeder (hij was zelf amper zeven jaar oud) en hoe hij mede hierdoor baldadig, koppig en verwend opgroeide. Zelf komt Booshi Wever nauwelijks aan het woord hierover in het boek. Pas wanneer zijn eigen sterfelijkheid in het geding komt wordt het aangrijpend. Wanneer zijn boot om mysterieuze redenen zinkt redt zijn zoon Inti hem door hem zijn reddingsvest te geven en naar de Venezolaanse kust te zwemmen, dat nog mijlenver afgelegen was. Booshi klampt zich vast aan zijn vest, bezint zich over zijn leven. Hij wordt gered. Pas in de laatste zin wordt terloops melding gemaakt van andere passagiers op het vaartuig. Ook de dood van zijn neef en zijn eigen debacle met kanker raken je. Dan is er de kwestie rondom het vervalste diploma. Booshi heeft er ontzettend spijt van, zet door en haalt uiteindelijk ook een echte bul in Nijmegen. Die wordt ook getoond in het boek, maar juist dat ene vervalste, waar iedereen naar benieuwd is niet. Ook wordt niet verteld hoe en waarom precies de vervalsing plaatsvond. Wel van dat Betico zou hebben aangegeven Booshi persoonlijk te verdedigen, mocht hij hierover aangevallen worden. Als je persé met de billen bloot wil dan moet die broek ook helemaal omlaag. Ook komen anderen over hem aan het woord. Partijleider Nelson Oduber roemt Booshi om zijn onbaatzuchtigheid en humor. Tijdens de moeizame formatie zou Wever zelfs zijn zetel aan hem hebben geboden. Over zijn legendarisch korte lontje – en bij tijd en wijle losse handjes - is iedereen het eens: zo is Booshi Wever nou eenmaal. Of je hem nou mag of niet, je weet wat je aan hem hebt. Aan het eind van het boek worden ook flink aantal spotprenten van de Diario over hem getoond. Interessant zou het pas zijn geweest als ook mensen aan het woord kwamen die écht een hekel aan hem hebben.